

A JELENÉSEK KÖNYVE 4-6.

Nyissuk ki Bibliánkat a Jelenések könyvének 4. fejezeténél! Ez a fejezet a görög eredetiben a következő görög kifejezéssel kezdődik: „*meta tauta*”. És, ha Károli fordítását nézzük meg, akkor ugyanezzel a kifejezéssel is fejeződik be ennek a fejezetnek az első verse. A „*meta tauta*” görög kifejezés szó szerint azt jelenti: „*ezen dolgokat követően*”. Ahogy tehát a Jelenések 4: 1-ben azt olvassuk, hogy ezek után, azonnal a Jelenések 1: 19-nek kéne megjelenie lelki szemeink előtt, amely három alapvető részre bontja a Jelenések könyvét.

Olvassuk csak el a Jelenések 1: 19-et: *Írd meg tehát, amiket láttál: amik vannak, és amik történni fognak ezek után;*

Az „*ezek után*” helyén a görög eredetiben itt is a „*meta tauta*” kifejezés szerepel. Nyilvánvaló tehát, hogy mivel a 4. fejezet is ezzel a kifejezéssel kezdődik, „*meta tauta*”, itt ezen a ponton veszi kezdetét a Jelenések könyvének harmadik nagy része. Tehát ez a fejezet így kezdődik: *Ezek után*. A kérdés már csak az, hogy pontosan mik után? Én úgy gondolom, hogy meglehetősen egyértelműnek tűnik, hogy az „*ezek után*” azokra a dolgokra vonatkozik, amelyekről a korábbiakban írt az ige. Vagyis az egyházat érintő dolgokra. Tehát mik után? Az egyházra vonatkozó dolgok után. Hiszen a 4. fejezet a 2. és a 3. fejezetet követi a sorban. A 2. és a 3. fejezet pedig a hét ázsiai gyülekezetnek írt hét levelet tartalmazza. A korábbiakban pedig azt is megemlítettük, hogy ez a hét gyülekezet az egyháztörténet hét időszakát jelképezi. Tehát Jelenések 4: 1:

Ezek után (vagyis az egyházat érintő dolgok után) láttam, hogy íme, nyitva van egy ajtó a mennyben, és az előbbi hang, amelyet olyannak hallottam, mint egy trombitáét, beszél velem, és így szól: „Jöjj fel ide, és megmutatom neked azokat, amiknek meg kell történniük.”

A Károli fordítás pedig hozzáteszi, ezek után. Én hiszem, hogy, amikor az egyház befejezte munkáját itt a földön és a pogányok teljes számban bejutottak, mint ahogy Pál a Róma 11: 25-ben fogalmaz: *Az Úr akkor kiragadja az Ő egyházát ebből a világból és felviszi őket a Mennybe.*

Pál az 1 Korinthus 15: 51-ben ezt írja: *Íme, titkot mondok nektek: nem fogunk ugyan mindnyájan elhunyni, de mindnyájan el fogunk változni.*

52: Hirtelen egy szempillantás alatt, az utolsó harsonaszóra; mert meg fog szólalni a harsona, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltozunk.

1 Thessalonika 4: 16: *Mert amint felhangzik a riadó hangja, a főangyal szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alá szállni a mennyből, és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak,*

17: azután mi, akik élünk, és megmaradunk, velük együtt elragadtatunk felhőkön az Úr fogadására a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk.

Én tehát úgy gondolom, hogy Krisztus egyházának része lesz az elragadtatásban, kiragadja az Ő népét egy napon ebből a világból. Én úgy vélem, hogy a Jelenések 4: 1-ben azt látjuk, hogy Isten elragadja Jánost lélekben az Úr napjára, így tehát János megtapasztalja az elragadtatást. Miután tehát Isten üzenetei, amelyek a gyülekezetekhez szóltak, befejeződtek, az Úr Jánoshoz szól, és azt mondja: *Jöjj fel ide és megmutatom neked azokat, amiknek meg kell történniük ezek után.* Vagyis a gyülekezetet érintő dolgok lezárultával.

A 4. fejezetben tehát egy új időszakba lépünk be, amely az egyház időszaka után következik a földre. A 4. és az 5. fejezetben annak lehetünk tanúi, ami az elragadtatás után a Mennyben történik. A 6. fejezetben ismét visszatérünk majd a földre, és látni fogjuk, hogy Isten hogyan önti ki ítéletét a földre, már azt követően, hogy az egyház időszaka lezárult. Látjuk, hogy Isten kiönti ítéletét a földre az emberek gonoszsága, istentelensége miatt, illetve azért, mert elutasítják az Ő Fiát, Jézus Krisztust. A 4. fejezetben azonban azt látjuk, hogy Jánossal együtt az egyház ott van a Mennyben.

2: Azonnal elragadtattam lélekben, és íme, egy trónus állt a mennyben, és a trónuson ült valaki.

3: Aki ott ült, hasonlónak látszott a jáspishoz és a karneolhoz; és a trónus körül szivárvány volt, amely pedig a smaragdhoz látszott hasonlónak.

Alapvetően tehát egy zöldes fényt áraszt a trón, amit János lát. Bár ebbe a zöldes fénybe keveredik a karneol vöröses fénye is és nem szabad megfélekednünk a jáspisról sem, melynek pedig lilás az árnyalata.

Az 1 Timótheus 6: 16-ban azt írja Pál, hogy Isten megközelíthetetlen világosságban lakik. És még a Mennyben is, amikor mi is a megdicsőült testünkben leszünk, Isten dicsőségének fényességét látjuk majd, ahogy ez árad az Ő trónusából. Egy fényt látunk majd, ami mindennél fényesebb, amelynek meghatározó színe a zöld, a smaragd jóvoltából, de a trónus közeli szivárvány nemcsak zöld, hanem vörös színben is pompázik a karneolból kifolyólag.

4: A trónus körül láttam huszonnégy trónt, (vagyis kisebb trónokat, erre utal a görög eredetiben használt kifejezés a „trónosz”) és a trónusokon huszonnégy vént, amint ott ültek fehér ruhába öltözve, és a fejükön aranykorona.

A legtöbb bibliatudós szerint a trónusokon ülő 24 vén, akik fehér ruhát viseltek és fejükön arany korona volt, az egyházat képviselik. Pusztán annak a ténye, hogy ők fehér ruhát viselnek is erre utal, hiszen az egyház, vagyis a hívők, Isten népe is fehér ruhát kap Istentől. Ez ugye nem más, mint Isten igazsága, ami a miénk, ha hitünket Jézus Krisztusba vetjük.

A Jelenések 3: 21-ben Jézus a következő ígéretet adja a laodiceai gyülekezetnek: *Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön az én trónusomon; mint ahogy én is győztem, és Atyámmal együtt ülök az ő trónusán.*

Látjuk tehát, hogy a Mennyben Isten trónja körül 24 vén ül fehér ruhába öltözve, fejükön aranykoronával.

5: A trónusból (vagyis Isten trónjából) villámok törtek elő, hangok és mennydörgések; a trónus előtt pedig hét lámpás égett lobogó lánggal: az Isten hét lelke.

Ezen a ponton ismét nagyon fontos, hogy visszatekintsünk a szent sátorra, amelyet Mózes vezetésével megépített Izrael népe a pusztában. A Zsidókhoz írt levél ugyanis elárulja nekünk, hogy a szent sátor a mennyei dolgok mintaképe volt. Vagyis, ha szeretnénk megtudni, hogy milyen a Menny, a szent sátor kell megvizsgálnunk. Ez alapján tehát képet kapunk arról, hogy milyen is Isten trónusa a Mennyben. Amikor ugyanis a pap belépett a szent helyre a szent sátorban az ő balján helyezkedett el a hétágú gyertyatartó. Most pedig a Jelenések könyvéből már azt is tudjuk, hogy a hétágú gyertyatartó a Szent Lelket jelképezi, illetve a Szent Lélek jelenlétét Isten trónja előtt, és a Szent Lélek tökéletes munkáját. Ezenkívül emlékezzünk csak vissza, mi helyezkedett el a Szentek Szentjében. A Szentek Szentjében volt található a szövetség ládája, amit Mózes készített. A szövetség ládájának fedele pedig színaranyból készült rajta két kerubbával, amelyek szintén aranyból készültek. A kerubok szárnyai pedig megérintették a Szentek Szentjének falát. Ahogy tehát tovább olvassuk a Menny leírását itt a Jelenések könyvében,

elérkezünk a kerubokhoz, ezekhez az angyali lényekhez, akiket Isten teremtett, és akikről úgy tűnik a legmagasabb rangú angyali lények.

6-os vers: A trónus előtt mintha üvegtenger lett volna, kristályhoz hasonló, és a trónusnál középen négy élőlény, elöl és hátul szemekkel tele.

7: Az első élőlény oroszlánhoz, a második bikához volt hasonló, a harmadik élőlénynek olyan arca volt, mint egy embernek, a negyedik élőlény pedig repülő sashoz hasonlított.

Egyes bibliamagyarázók úgy gondolják, hogy itt Jézus négy aspektusáról van szó, amelyekre a négy evangélium koncentrált. Az első evangélium, Máté evangéliuma Jézust Júda oroszlánjaként mutatja be. Az oroszlánról pedig tudva lévő, hogy az állatok királya.

Azt olvashatjuk a hetes versben, hogy a második élőlény bikához volt hasonló. A Károli fordítás szerint pedig borjúhoz. Ez ugye, ezen magyarázat alapján a második evangéliumnak felel meg, amelyben Márk Jézust a szenvedő szolgaként mutatja be. Az ökör pedig mondhatni a háziállatok királya.

A harmadik élőlénynek olyan arca volt, mint egy embernek. Itt gondoljunk arra, hogy Lukács úgy mutatja be Jézus Krisztust, mint az Emberfiát, az ember pedig ugye a teremtés koronája.

A negyedik élőlény pedig a repülő sashoz hasonlított. János ugye, az ő evangéliumában Jézus Krisztusról úgy ír, mint az élő Isten fiáról. A madarak között pedig a sas számít a királynak.

A kerubokkal először a Bibliában Mózes első könyvében találkozunk, mégpedig a harmadik fejezetben, amikor Isten kiűzi Ádámot és Évát az Éden kertjéből. A 24. versben azt olvashatjuk, hogy miután kiűzte az embert, odaállította az Éden kertje elé a kerubokat és a villogó lángpallókat, hogy őrizzék az élet fájához vezető utat, nehogy az ember visszatérhessen az Éden kertjébe és egyen az élet fájának gyümölcséből, mert akkor bűnös állapotában élt volna örökké.

A kerubokat ezenkívül az ige Ezékiel könyvében is megemlíti. Mégpedig az első fejezetben, illetve a tizedik fejezetben, amely megemlíti Ezékiel látomását. Ezékiel látta Isten trónját, és amit látott nagyban hasonlít ahhoz, amit János látott és, amiről beszámolt itt a Jelenések könyvében. Ezékiel látomásában mindegyik **kerubnak**... És Ezékiel ugyanazt a négyfajta arcot látta, mint amiről János is beszámol nekünk. Ezen a ponton tehát mindenképpen érdemes elolvasnunk Ezékiel első, illetve tizedik fejezetét, és érdemes összevetnünk az igerészeket. És Ezékiel leírását Isten trónjáról, János leírásával. Ezékiel az ő leírásában meg is nevezi az általa látott élőlényeket, keruboknak hívja. Az Ezékiel 28-ból az is kiderül, hogy korábban a Sátán rendelkezett a Kerubok posztjával. Az Úr a Sátánt az Ezékiel 28: 14-ben fölként kerubként említi. Vagyis a Sátán nagyon közel állt Istenhez, ahogyan a kerubok is közel állnak Istenhez - az Ő trónja körül imádják Őt.

Fontos megnéznünk egy másik igerészt, mégpedig az Ézsaiás 6-ot, ugyanis Ézsaiás szintén látta **és...** majd így kiált az 5-ös versben: „*Jaj nekem elvesztem, mert tisztátalan ajkú vagyok és tisztátalan ajkú nép között lakom*”. Azután pedig azt látjuk a 6-os versben, hogy odarepül hozzá az egyik szeráf. A szeráf valószínűleg egy kerubfajta lehetett. A 6-os versben tehát ezt olvashatjuk: „*És hozzám repül az egyik szeráf, kezében parázs volt, amelyet fogóval vett le az oltárról.*”

7: Számhoz érintette, és ezt mondta: Íme ez megérintette ajkadat, bűnöd el van véve, vétkeid meg van bocsátva.

De térjünk vissza ahhoz, amit János ír ezekről az élőlényekről.

Jelenések 4: 8: A négy élőlény, amelynek egyenként hat szárnya volt, körös-körül és belül tele volt szemekkel, és szünet nélkül, éjjel és nappal ezt mondta: „Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten, aki volt, és aki van, és aki eljövendő!”

Ezek az élőlények tehát ott vannak Isten trónja körül és az örökkévaló Isten szentségét hirdetik.

9: És amikor az élőlények dicsőséget, tisztességet és hálát adnak a trónuson ülőnek, aki örökkön-örökké él,

10: leborul a huszonnégy vén a trónuson ülő előtt, és imádja az örökkön-örökké élő; koronájukat is leteszik a trónus elé, és ezt mondják:

11: „Méltó vagy, Urunk és Istenünk, hogy tied legyen a dicsőség, a tisztesség és a hatalom, mert te teremtettél mindent, és minden a te akaratodból lett és teremtett”

János tehát ezt látja a Mennyben első jelenetként és valószínűleg ez lesz számunkra is az első jelenet, amikor megérkezünk a Mennybe. Megpillantjuk majd Isten trónját és a kerubokat, ahogy imádják Istent. Azután pedig a 24 vén reagál a kerubok kijelentésére Istenről. És leborulnak Isten előtt, és azt mondják: „Méltó vagy, Urunk és Istenünk, tied legyen a dicsőség, a tisztesség és a hatalom.” Miért? Először is azért, mert te teremtettél mindent. Nem azért, mert te megengedted, hogy minden csak úgy létrejöhön, kifejlődjön, hanem te teremtettél mindent és minden a te akaratodból lett és teremtett. Egy másik fordítás szerint pedig minden a te gyönyörűségedre teremtett. Ez egy nagyon fontos kijelentés, hiszen Isten engem is az Ő gyönyörűségére teremtett. Nem magamnak teremtődtem tehát a saját gyönyörűségemre, hanem Isten gyönyörűségére. És ezért nem arra kéne törekednem, hogy önmagam kedvében járjak, mert akkor nem azért élek, amiért Isten engem megteremtett. Arra kéne inkább törekednem, hogy megörvendeztessem Istent. Ebben csak az az érdekes, hogyha én úgy élek, hogy kedves legyek Isten előtt, akkor önmagam is megörvendeztetem. Amikor azért élek, hogy megörvendeztessem Istent, magam is örömet találok, abban találok meglepedést.

A Máté 16: 25-ben ezt mondja Jézus: *Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti, aki pedig elveszti az életét énértem, megtalálja.*

Ahhoz tehát, hogy megtudjuk miről is szól az élet, arra kell törekednünk, hogy az életünkkel neki szerezzünk örömet. Mert akkor megvalósítjuk azt a célt, amiért Isten megteremtett bennünket és ebben találjuk a beteljesedést.

Jelenések 5.1: És láttam a trónuson ülő jobb kezében egy könyvet, belül és kívül teleírva, hét pecséttel lepecsételve;

2: és láttam egy erős angyalt, aki hatalmas hangon hirdette: „Ki méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és feltörje pecsétjeit?”

3: De sem a mennyben, sem a földön, sem a föld alatt nem tudta senki felnyitni a könyvet, sem beletekinteni abba.

4: És nagyon sírtam, mert senki sem bizonyult méltónak arra, hogy felnyissa a könyvet, és hogy beletekintsen.

Mi lehet ez a könyv, amely ilyen hatással van Jánosra, hogy elkezd sírni, amikor senki sem bizonyul méltónak arra, hogy felnyissa azt, és beletekintsen? Ez a könyv bizony nem más, mint a föld birtoklevele. A zsidó törvények értelmében, ha valaki el is adott valamit, a birtoklevélen mindig volt egy bejegyzés, amely lehetővé tette az eladónak, hogy egy bizonyos ideig visszavásárolhassa az eladott földet vagy bármi mást, amit eladott. Abban az esetben, ha megfelelt azoknak a követelményeknek, amelyek a birtoklevélben szerepeltek. Minden ingatlan eladásának esetében tehát két birtoklevél született. Az egyiket lepecsételték és egy biztonságos helyen tárolták. A másikat pedig az az ember tartotta meg, aki ingatlanját eladta. Ha tehát egy bizonyos időn belül, az, aki az ingatlant eladta, vissza kívánta azt vásárolni, egyrészt magával kellett vinnie a birtoklevélnek azt a le nem pecsételt példányát, ami az ő birtokában volt, másrészt pedig elő kellett venni azt a példányt, amit lepecsételték korábban és egy biztonságos helyre helyezték. A tulajdonos tehát az ő birtoklevelével tudta igazolni azt, hogy neki jogában állt azt az ingatlant visszavásárolni. Az ingatlan visszavásárlása esetén feltörték a birtoklevél pecsétjét,

majd az adott egyén eleget tett a birtoklevélben meghatározott követelményeknek és ezzel az ingatlan ismét az ő tulajdonába került.

Jeremiás könyvének 32. fejezetében Jeremiást börtönben találjuk. Ő a korábbiakban megjövendölte, hogy Izrael Babilon kezére kerül. Arra bátorította az embereket, hogy ne tanúsítsanak ellenállást annak érdekében, hogy életben maradhassanak, mert az ellenállás egyenlő az öngyilkossággal. Jeremiás tehát kerek-perec megjövendölte, hogy a babiloniak leigázzák majd Izraelt, ezért a saját érdekében azt tanácsolta nekik, hogy adják meg magukat. Ennek nyomán azonban Jeremiást börtönbe vetették hazaárulásért. Jeremiás ezenkívül azt is megjövendölte, hogy hetven évnyi babiloni fogság után Izrael népe visszatér saját földjére. Képzeljük tehát el, hogy már itt vannak a babiloniak, körülvették a várost és készen állnak arra, hogy bevegyék azt. Jeremiás pedig börtönben ül, mert arra bátorította az embereket, hogy ne tanúsítsanak ellenállást a babiloniakkal szemben, mert Babilon így is, úgy is legyőzi Izraelt. Jeremiás azonban azt is megjövendölte, hogy Izrael népe hetven év után visszatér földjére. A Jeremiás 32: 6-ban ezt olvashatjuk, „*Jeremiás ezt mondta: Így szólt hozzám az Úr igéje.*”

7: Sallum nagybátyádnak fia Hanameél el fog jönni hozzád és ezt mondja: Vedd meg szántóföldemet Anatótban, mert mint rokonnak, neked van jogod megvenni.

A birtoklevélről tudnunk kell, hogy egy olyanfajta kitéltet is tartalmazott, amely értelmében, ha a föld eredeti tulajdonosa nem volt képes visszavásárolni a földet, egy rokona is megtehetette azt. Ezzel biztosítva azt, hogy a föld a családban maradt.

Jeremiás esetében is ez történt. Az Úr arra inti Jeremiást, hogy menjen és vegye meg Hanameél szántóföldjét, hiszen ő, mint Hanameél rokona ezt megteheti, Hanameél pedig erre egymaga nem képes. Jeremiás pedig elment és valóban megvásárolta azt a szántóföldet, ezzel azt kommunikálva Izrael népe felé, hogy ő bízik Isten ígéretében, mely szerint hetvenévnyi babiloni fogságot követően Izrael népe ismét visszatér saját földjére.

Jeremiás 32: 8: El is jött hozzám Hanameél, a nagybátyám fia, az Úr szava szerint a börtön udvarába és ezt mondta nekem: Vedd meg szántóföldemet, amely Benjámin földjén Anatótban van, mert tied az öröklés joga. Vedd meg, mint legközelebbi rokon. Mivel ráismertem, hogy ez az Úr szava

9: megvettem Hanameéltól, nagybátyám fiától az anatóti szántóföldet és kimértem az érte járó pénzt, 17 ezüst sekelt.

10: Megírtam a szerződést, lepecsételtem és tanúkkal hitelesítettem az ezüstöt pedig kimértem mérlegen.

11: Azután fogtam az adás-vételi szerződést, azt is, amely annak rendje-módja szerint le volt pecsételve, meg a le nem zártat is.

12: És odaadtam az adás-vételi szerződést Bárukknak, Néria fiának, Mahásiás unokájának, nagybátyám fia Hanameél előtt, az adás-vételi szerződést aláíró tanúk előtt, meg a börtön udvarán ülő júdeaiak előtt.

13: És ezt parancsoltam a jelenlétükben a Bárukknak:

14: Így szól a seregek Ura, Izrael Istene: Fogd ezeket az iratokat, ezt az adás-vételi szerződést a lepecsételten is, meg ezt a le nem zárt szerződést is, és tedd azokat cserépedénybe, hogy sokáig megmaradjanak.

Vagyis ezzel Jeremiás azt mondja, hogy majd, ha visszatérünk a földre, akkor elővesszük ezt a szerződést, és birtokba vesszük azt a földet, ami a miénk.

Ebben az ígerésben is láthatunk tehát két adás-vételi szerződést, amelyeket ebben az esetben birtoklevélként funkcionálnak, mert igazolják, hogy kié az ingatlan tulajdonjoga. Az egyikről láthatjuk, hogy lepecsételtek, a másikat pedig nem zárták le.

Visszatérve azonban a Jelenések könyvéhez, az 5. fejezetben azt látjuk, hogy a trónuson ülő jobb kezében egy könyv van, hét pecséttel lepecsételve. Ez a könyv tehát nem más, mint a föld birtoklevele. A föld eredetileg Isten tulajdonát képezte.

Zsoltárok 24: 1: Az Úré a föld, és ami betölti. A földkerekség és a rajta lakók.

Amikor Isten megteremtette az embert, az embernek adta a földet. Hiszen Isten az 1 Mózés 1: 28-ban a következőket mondja az embernek: *Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain, és a földön mozgó minden élőlényen.*

Isten tehát az embernek adta a földet, Ádám azonban átjászta a földet a Sátán kezére, amikor Isten helyett a Sátánnak engedelmességet. A föld tehát a Sátán tulajdonába került. Alapvetően tehát a föld Istené, jelenleg azonban a gyakorlatban a Sátán tulajdonában van. Pál azt mondja a Sátánról, hogy ő e világ istene, aki megvakította az embereket. Jézus pedig a Sátánt e világ fejedelmeként említi többször is. Emlékezzünk csak vissza, hogy mi célból jött Jézus a földre. Azért jött, hogy visszavásárolja a földet Istennek. És mi volt az első, amit a Sátán tett? Kivitte Jézust a pusztába és megkísértette őt. Először azt mondta Jézusnak, változtassa a követ kenyérré. Azután pedig felvitte Jézust egy magas hegy tetejére, és megmutatta neki a világ minden királyságát.

Majd azt mondta a Lukács 4: 6-ban: *Neked adom mindezt a hatalmat és dicsőséget, mert nekem adatott és annak adom, akinek akarom.*

7: Ha tehát leborulsz előttem, tied lesz mindez.

Micsoda kijelentést tesz itt Jézusnak a Sátán. Azt mondja: A földkerekség minden országa az enyém. Nekem adatott és annak adom, akinek akarom. Vegyük észre, hogy Jézus nem cáfolja a Sátán kijelentését, tudja, hogy a Sátánnak igaza van. A világot ugyanis valóban a Sátán tartja a kezében. A világ lázad Isten ellen. A Sátán valóban e világ istene. Amikor pedig valaki befogadja Jézus Krisztust, idegenné válik ebben a világban.

Jézus a következőket mondja a János 15: 19-ben: *Ha e világból valók volnátok, a világ szeretné a magáét, de mivel nem e világból valók vagytok, hanem én választottalak ki titeket a világból, azért gyűlöl titeket a világ.*

Világunk egyelőre nagyon is nyilvánvalóan a Sátán uralkodása alatt áll. Ezért is teljességgel helytelen Istent hibáztatni a világban tapasztalható problémákért. És mégis az emberek hajlamosak Istent hibáztatni minden szörnyűségért a világban. És azt mondják: Ha Isten létezik, akkor hogy lehet az, hogy emberek éheznek Etiópiában? És, ha Isten egy szerető Isten, akkor hogy lehet, az, hogy egy gyermek szenved mindenfelé a világban? És, hogy lehet ez, meg hogy lehet az? Ez azért van, mert a világ lázad Isten ellen és így a Sátán kezében van. Az emberek tehát csatlakoztak a Sátán lázadásához Isten ellen. És mégis én teljesen biztos vagyok abban, hogyha szavazásra bocsátanánk azt a kérdést, hogy ki uralkodjon a világban Isten vagy a Sátán? A leadott szavazatok alapján a Sátán fölényes győzelmet aratna. Lehet, hogy ez egy szörnyű kijelentésnek tűnik, és úgy gondolod, hogy ez nem igaz. De gondolj csak bele, hány ember él a test szerint. És az igazság az, hogy nem is szükséges ezt a kérdést szavazásra bocsátani. Az emberek egyértelműen leadják voksukat az életstílusukkal. És én úgy vélem, hogy sokkal többen élnek test szerint, mint lélek szerint. Az emberek életével leadott szavazata alapján pedig számomra egyértelmű, hogy a Sátán nyerte meg a szavazást. Az Isten szerinti élet, a lélek szerinti élet bizony nem a legnépszerűbb életforma napjainkban. Ezért az életformáért a világ nem tapsol majd meg bennünket, de még csak fel sem néz ránk.

Jézus tehát eljött a földre, hogy visszavásárolja azt Istennek. Jézus kifizette az árat. És mi volt az az ár? Az Ő vére, amely kiontatott a kereszten. Minden egyes alkalommal tehát, amikor a megváltásról ír az ige, ez mindig kapcsolódik Jézus Krisztus véréhez. Ez volt az az ár, amit Jézusnak ki kellett fizetnie ahhoz,

hogy megválthassa, visszavásárolhassa a világot. Amikor Ádám meghalt, a saját bűne miatt halt meg. Hiszen Isten az Ezékiel 18-ban kijelenti, hogy meg kell annak hálnia, aki vétkezik. És Isten Ádámnak is azt mondta az 1 Mózés 2: 17-ben: *A jó és rossz tudásának fájáról nem ehetsz, mert, ha eszel róla, meg kell hálnod.*

Ádám tehát a saját bűneiért halt meg. És ez minden más emberre is elmondható Ádám óta. Egyetlenegy kivétellel. Csak egyetlenegy valakiről mondható el, hogy mások bűneiért halt meg, nem saját bűneiért. Ez a valaki Jézus, aki büntelen volt.

Az 1 Péter 1: 18-ban azt olvashatjuk, hogy nem veszendő dolgokon, ezüstön, vagy aranyon váltattunk meg Atyáinktól örökölt hiábavaló életmódunkból.

19: Hanem drága véren a hibátlan és szeplőtelen báránynak, Krisztusnak a vérén.

Az ártatlan Jézus halála volt tehát az az ár, amit ki kellett fizetni a világ megváltásáért.

A Máté 13: 44-ben a következőket mondja Jézus: *„Hasonló a mennyek országa a szántóföldben elrejtett kincshez, amelyet az ember, miután megtalált, elrejt, örömeiben elmegy, eladja mindenét, amije van, és megveszi azt a szántóföldet.”*

Jézus példabeszédeiben pedig a föld a világot jelképezi. Ki adta tehát oda mindenét, hogy megvásárolja a világot? Jézus Krisztus. És miért vásárolta meg Jézus a világot? Azért, hogy Övé lehessen az elrejtett kincs. És mi ez az elrejtett kincs? Az Ő egyháza, Krisztus teste, azok, akik hisznek Őbenne, akik bíznak Őbenne. Ő tehát megvásárolta az egész világot, hogy téged is megszerezhessen, és ki vehessen ebből a világból.

Visszatérve tehát a Jelenések 5-höz, a föld visszavásárlásának idejéhez érkezünk. A föld visszavásárlásának az ideje tehát már korábban ki volt jelölve. Ezzel kapcsolatban még azt is meg kell említenünk, hogy a törvényben volt egy további fontos kikötés a föld visszavásárlásával kapcsolatban. Ha egy adott személy, vagy annak a személynek bármelyik rokona nem volt képes egy meghatározott időn belül visszavásárolni a földet, akkor elveszítette mindennemű jogát ahhoz a földhöz. Vagyis többé semmiféle igényt nem formálhatott arra a földre. A legtöbb esetben hét éven belül lehetett visszavásárolni egy adott földet. Ugyanúgy hét évet szabtak meg a rabszolgák esetében is, hét évnél tovább nem lehettek rabszolgák.

Ugye most a nyolcvanas években járunk, és nagyon érdekes számomra, hogy mintegy hatezer évvel ezelőtt az ember azáltal, hogy bűnbe esett, a világ pedig a **Sátán...** Ő vette át fölötté az irányítást. Ő csaknem hatezer éve e világ fejedelme. Ádám ugyanis körülbelül időszámításunk előtt négyezerben játszotta át a Sátán kezére a földet. Hamarosan pedig a történelmünkben **eljutunk...** Én tehát személy szerint úgy gondolom, hogy a megváltás a visszavásárlás éve. És az, amiről itt olvasunk a Jelenések könyvében 25 éven belül beteljesedik. És én úgy gondolom, hogy ez a törvényszerűség, hogy a hetedik évben el kell engedni a rabszolgákat – Istentől származik – úgy vélem, hogy ez a föld birtoklásának esetében is így van. A Sátán csaknem hatezer éve uralkodik. Hamarosan azonban letelik, és a világ **visszakerül...** Ezt látjuk ezen a ponton Jánossal együtt a Jelenések könyvében.

A látvány teljességgel lenyűgöző, Isten teljes dicsőségében ott ül a trónján, a kerubok körülötte imádják Őt, és ott van a 24 vén is, akik reagálnak a kerubok istenimádatára, és ezt mondják: *„Méltó vagy Urunk és Istenünk, hogy tied legyen a dicsőség, a tisztesség és hatalom.”*

Ezután meglátjuk a könyvet, a trónuson ülő jobb kezében, és egy angyalt, aki hatalmas hangon hirdeti: *„Ki méltó arra, hogy felnyissa a könyvet és feltörje pecsétjeit?”*

És utána következik a kijelentés: *„De sem a Mennyben, sem a földön, sem a föld alatt nem tudta senki felnyitni a könyvet. Sem beletekinteni abba. Senki sem bizonyult méltónak arra, hogy felnyissa a könyvet és beletekintsen.”*

Mit jelent ez? Azt, hogy senki nem képes visszavásárolni, megváltani a világot. Bár sok ember próbálta már azt állítani magáról, hogy ő meg tudja menteni a világot. Erre egy ember sem képes. Senki nem tudja megváltani önmagát, vagy a világot.

János tehát azt mondja nagyon sírt, mert senki sem bizonyult méltónak arra, hogy felnyissa a könyvet és beletekintsen. Senki sem bizonyult méltónak arra, hogy megváltsa a világot. János pedig azért sírt, mert rádöbbsent arra, hogy ez azt jelenti, a föld a Sátán hatalmában marad mindörökre. Ennek a gondolatát pedig János nem tudta elviselni, ezért kezd el keservesen sírni.

János tehát azt mondja a négyes versben: „*És nagyon sírtam*”

Szó szerint itt azt írja, hogy nagyon zokogtam.

..., mert senki sem bizonyult méltónak arra, hogy felnyissa a könyvet, és hogy beletekintsen.

5: *Ekkor a vének közül egy így szólt hozzám: „Ne sírj! Íme, győzött az oroszlán Júda törzséből, a Dávid utóda, és felnyitja a könyvet és hét pecsétjét”.*

A vén tehát vigasztalja Jánost: János, ne sírj! Nincs minden veszve, mert győzött az oroszlán Júda törzséből, a Dávid utóda.

6: *És láttam, hogy a trónus és a négy élőlény közelében, a vének között, ott áll a Bárány: olyan volt, mint akit megöltek; hét szarva volt, és hét szeme: az Isten hét lelke az, akiket elküldött az egész földre.*

7: *A Bárány odament, és átvette a könyvet a trónuson ülő jobb kezéből;*

Nagyon érdekes, hogy mikor a vén Jézusra utal, akkor azt mondja: *Győzött az oroszlán Júda törzséből.* De amikor János megpillantja Jézust, akkor azt látja, hogy olyan Ő, mint egy bárány, akit megöltek. Ez arra is utalhat, hogy amikor János megpillantja Jézust, Jézus még mindig magán viseli azokat a sebeket, amelyeket értünk ejtettek rajta, amikor kínozták, és keresztre feszítették. Elképzelhető, hogy nagyon is sokkoló élményben lesz részünk, amikor először megpillantjuk Jézust a mennyben. Hiszen mi úgy képzeljük a Jézussal való találkozásunkat, hogy megpillantjuk Őt, akinek leírhatatlan a dicsősége és a szépsége, és elképzeljük, ahogy ott állunk majd, mindettől teljesen lenyűgözve.

Az Ézsaiás 52: 14-ben azonban azt olvashatjuk: *Sokan csak iszonyodtak tőle annyira torz, nem emberi volt külsője, emberhez nem méltó volt alakja.*

Az Ézsaiás 53: 3-ban pedig azt olvashatjuk: *Eltakartuk arcunkat előle.*

Ézsaiás azonban az 5. versben hozzáteszi: *Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze.*

Az Ő sebei tehát, amelyeket magán visel, azok a sebek, amelyeket érted ejtettek rajta, amikor kifizette a te megváltásodért az árat. Amikor Isten a te bűneidért kiöntötte [rá...](#), amikor meghalt a kereszten [helyetted...](#) Ennek fényében tehát nagyon is elképzelhető, hogy sokkoló látvány tárul elénk, amikor először meglátjuk Jézust, ahogy magán viseli annak a szenvedésnek a jegyeit, amelyet értünk állt ki.

Jelenések 5: 6: ÉS láttam, hogy a trónus és a négy élőlény közelében, a vének között, ott áll a Bárány: olyan volt, mint akit megöltek; hét szarva volt, és hét szeme: az Isten hét lelke az, akiket elküldött az egész földre.

7: *A Bárány odament, és átvette a könyvet a trónuson ülő jobb kezéből;*

8: *és amikor átvette a könyvet, a négy élőlény és a huszonnégy vén leborult a Bárány előtt - mindegyiknél hárfa volt és aranycsésze, tele füstölőszerrel: a szentek imádságai ezek -,*

Amikor az ószövetségi időkben a pap minden nap bement a szent sátorba, a szent helyre, volt nála egy aranycsésze láncokon, az aranycsészében pedig füstölőszer. Amikor odaért az oltárhoz, ahol az

áldozatokat mutatták be Istennek, izzó parazsat vett arról az oltárról, és belerakta a füstölőszerrel teli aranycsészébe. Ekkor elkezdett szállni a füstölőszer füstje, a pap pedig odalépett az illatáldozati oltárhoz, és az oltárnál meglengette a csészét, amelyből jó illatú füst szállt fel. Mindez a kárpit előtt történt, amely mögött volt a Szentek Szentje, Isten jelenléte. A füstölőszer felajánlása az Úrnak, jelképezte az emberek imáit. És az Igében is találunk ilyen hasonlatokat, mely alapján a mi imáink egy édes illatáldozatként szállnak fel Istenhez.

Ezen a ponton tehát a 24 vén tulajdonképpen egy papi funkciót tölt be, amikor fogja az aranycsészét tele füstölőszerrel, vagyis a szentek imádságait, és felajánlja azokat Istennek. A mi megváltásunk még nem teljes, az ár ki lett ugyan fizetve, Jézus meghalt a bűneinkért.

Pál azonban a Róma 8: 23-ban azt írja: *De nem csak ez a világ, hanem még azok is, akik a Lélek első zsengejét kapták, mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúságra, testünk megváltására.*

Azt látjuk tehát, hogy a testünk megváltására még nem került sor. Ami azonban engem illet, én nagyon várom már ezt a napot. Addig azonban Isten, az Ő Szent Lelkét adta nekem a ránk váró mennyei örökség zálogaként. Isten tehát ezzel is megmutatja nekünk, hogy komolyan gondolja megváltásunkat. Ezért adta nekünk a Szent Lelket, aki által el vagyunk pecsételve a megváltás napjára. Ezt olvashatjuk az Efézus 4: 30-ban.

Erről ír Pál is az Efézus 1: 13-ban: *Őbenne pedig titeket is - miután hallottátok az igazság igéjét, üdvösségetek evangéliumát, és hívőkké lettetek - eljegyzett pecsétjével, a megígért Szentlélekkel, 14: örökségünk zálogával, hogy megváltsa tulajdon népét az ő dicsőségének magasztalására.*

Az Úr tehát megvásárolt téged, kifizette érted az árat, de még nem vett magához téged. Egy napon azonban eljön érted.

A Zsidók 2: 8-ban azt olvashatjuk, hogy Isten mindent Jézus lába alá vetett. Most ugyan még nem látjuk, hogy minden uralma alatt áll.

Tehát egyelőre a valóság az, hogy a világ lázad Jézus ellen, nem rendeli alá magát Jézusnak. Tehát most még nem látjuk, hogy minden uralma alatt áll.

Zsidók 2: 9: azt azonban látjuk, hogy az a Jézus, aki rövid időre kisebbé lett az angyaloknál, a halál elszenvedése miatt dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg, hiszen ő Isten kegyelméből mindenkiért megízlelte a halált.

Sőt azt is láthatjuk, hogy Jézus vár egészen addig, amíg az Atya mindent az Ő lába alá nem vet. Jézus tehát megpihen az Ő befejezett munkájában. Isten pedig egy napon mindent az Ő lába alá vet, és Őt teszi a királyok királyává, és az Uraknak Urává. A megváltásunk tehát még nem fejeződött be, mert Jézus még nem vette birtokba azt, amit korábban megvásárolt.

Ezt a helyzetet ahhoz hasonlíthatnám, mint amikor bemegyünk egy áruházba és szeretnénk valamit megvásárolni, de rádöbbenünk arra, hogy nincs nálunk elég pénz. Mivel azonban mindenképpen szeretnénk azt az adott terméket megvásárolni, megkérdezzük az eladótól, hogy nem lenne-e lehetséges egyfajta előleget náluk hagyni és az árut lefoglalni. Az üzlet ebbe beleegyezik, mi tehát letesszük az előleget és megállapodunk abban, hogy mennyi idő áll a rendelkezésünkre ahhoz, hogy a teljes árat kifizessük és visszajöjünk a termékért. Így tehát a termék elméletileg már a miénk, legalábbis olyan értelemben, hogyha valaki másnak is megtetszik és szeretné azt megvásárolni, nem teheti meg, mert nekünk van félretéve. Mi tehát azt az előleget egy zálogként hagyjuk ott az üzletben kifejezésre juttatva azon szándékunkat, hogy mi szeretnénk megvásárolni azt a terméket, és mi azt komolyan gondoljuk.

Ugyanilyen módon a Szent Lélek is egy zálog, amit Isten adott nekünk, és, amely által Isten megígéri nekünk, hogy egy napon eljön értünk.

Visszatérve tehát a papokhoz, ahogy az aranycsészékben levő füstölöszer felajánlották az Úrnak, ez képviselte a szentek imádságait. Vajon hányszor imádkoztuk már a következőket? Jöjjön el a te országod,

legyen meg a te akaratom a földön, amint a mennyben is. Ez az imádság egyelőre megválaszolatlanul maradt. Az egyház évek óta felajánlja ezt az imát Istennek. Eddig azonban még megválaszolatlanul maradt. Ez persze nem azt jelenti, hogy Isten nem fogja megválaszolni ezt az imát. Isten ugyanis szeretné megválaszolni ezt az imát, csak a megfelelő időzítésre vár, mint oly sok imánk esetében. Isten a saját idejében, a legmegfelelőbb időben ad rá választ.

Most tehát már eljött az idő, így a szentek imádságait odaviszik Isten trónjához. Az évszázadokon keresztül Istennek felajánlott imát. Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratom a földön, amint a mennyben is. És azt látjuk, hogy hamarosan erre sor kerül, és eljön Isten országa és megvalósul az Ő akarata a földön. És többé nem lesz helye annak a lázadásnak Istennel szemben, amely jelenleg tönkreteszi a bolygónkat. Akkor a földön mindenki Őt tiszteli majd, és alá rendeli magát neki. Milyen csodálatos hely lehetne ez a bolygó, ha mindenki Isten akarata szerint élne. Ha szeretetben és békében élnénk együtt itt a földön. Isten országa szerint. *Hiszen az Isten országa nem evés és ivás, hanem igazság, béke és a Szent Lélekben való öröm* – írja Pál a Róma 14: 17-ben.

A föld elegendő táplálékot nyújt mindannyiunknak. A gond csak az, hogy a rendelkezésünkre álló forrásokkal nagyon rosszul gazdálkodunk. Amikor azonban Jézus Krisztus visszatér és létrehozza az Ő országát, akkor meglátjuk majd milyennek szánta Isten. És akkor az igazság borítja majd be a földet.

9-es vers: és új éneket énekeltek ekképpen: „Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet, és feltörd annak pecsétjeit, mert megölettél és véreddel vásároltad meg őket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből;

A Károli fordításban pedig ezt az éneket egyes szám első személyben éneklük, tehát azt mondják: *„Méltó vagy, mert megölettél, és véreddel vásároltál meg bennünket Istennek.*

Természetesen ezen a ponton felmerül a kérdés, hogy ki az, aki ezt az új éneket énekelheti. Vajon a megváltott Izrael dala ez? Nem. Hiszen ezek az emberek minden törzsből, nyelvből, minden nemzetből és népből származnak. Az angyalok éneke sem lehet ez, így tehát egy lehetőségünk marad, az egyház. Ez a megváltott egyház éneke, amelyet a világ minden tájáról származó emberek alkotnak. Isten gyermekeiről, Isten családjáról van itt szó.

Kolossé 3: 11: Itt már nincs többé görög és zsidó, körülmetéltség és körülmetéletlenség, barbár és szkíta, szolga és szabad, hanem minden és mindenekben Krisztus.

Az egyház tehát egy emberként énekel megváltásukról, amelyet Jézus Krisztus vére tett lehetővé. Ez azonban nagyon érdekes dolgot vet fel. Látjuk, hogy a nagy nyomorúság időszaka a hatodik fejezetben veszi kezdetét. Az azt megelőző fejezetben pedig az egyházat látjuk a mennyben, ahogy kijelenti, egyedül a bárány méltó arra, hogy vegye a könyvet és feltörje annak pecsétjét. A nagy nyomorúság időszaka pedig csak azután veszi kezdetét, hogy Jézus feltöri a pecsétet. Mindez tehát kizárja annak a lehetőségét, hogy az egyház még a földön lesz a nagy nyomorúság időszakában. Véleményem szerint ugyanis valószínűtlen az, hogy mindezek után Isten visszaküld bennünket a földre, hogy mi is részesei lehessünk a nagy nyomorúság időszakának, és utána ismét kiragad bennünket a világból.

Jelenések 5: 10: és királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknek, és uralkodni fognak a földön.”

Jézus a korábbiakban, mégpedig a Jelenések 3: 21-ben megígéri, hogy: *„aki győz, annak megadja, hogy vele együtt üljön az Ő trónusán.”* Vagyis, hogy vele együtt uralkodjon az Ő országában. A thiatirai gyülekezethez írt levélben pedig, a Jelenések 2: 26-ban azt mondja: *„Aki győz, és megtartja mindvégig az én cselekedeteimet, annak hatalmat adok a pogányok felett, 27: hogy legeltesse őket vasvesszővel,”*

Jelenések 5: 11: És láttam, és sok angyal hangját hallottam a trónus, az élőlények és a vének körül, számuk tízezerszer tízezer és ezerszer ezer volt;

Mennyi is a tízezerszer tízezer? Százmillió. És az ezerszer ezer? Egymillió. Tehát több millióan voltak. Hányan lesznek tehát pontosan azok, akiket megváltott Jézus, és, akik ott lesznek a mennyben? Nem tudom, de meglehetősen sokan lesznek. És mindannyian egyek lesznek Krisztusban, és egy emberként hirdetik az Úr dicsőségét.

12: és így szóltak hatalmas hangon: „Méltó a megöletett Bárány, hogy övé legyen az erő és a gazdagság, a bölcsesség és a hatalom, a tisztesség, a dicsőség és az áldás!”

Tehát a megváltottak énekének refrénjét már az angyalok is éneklék. Az előbb az angyalok még nem énekeltek, hiszen ők nem tapasztalták saját bőrükön, hogy Jézus megváltotta őket tulajdon vérével. Amikor azonban a megváltottak a dal refrénjéhez érnek és azt kiáltják: Méltó a megöletett Bárány, hogy övé legyen az erő és a gazdagság, a bölcsesség és a hatalom, a tisztesség, a dicsőség és az áldás! Ezt már ők is énekelhetik és éneklék is.

13: És hallottam, hogy minden teremtmény, a mennyben és a földön, a föld alatt és a tengerben, és minden, ami ezekben van, ezt mondta: „A királyi széken ülő és a Bárányé az áldás és a tisztesség, a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké?”

14: A négy élőlény így szólt: „Ámen!” És a vének leborultak, és imádták őt.

Így érkezünk el a hatodik fejezethez, amelyben látni fogjuk, hogy Jézus elkezd feltörni a hét pecsétet.

Jelenések 6.1: És láttam, amikor a Bárány feltörte a hét pecsét közül az első, és hallottam, hogy a négy élőlény közül az egyik mennydörgéshez hasonló hangon szól: „Jöjj!”

2: És láttam: íme, egy fehér ló, a rajta ülőnek íja volt, és korona adatott neki, és győzelmesen vonult ki, hogy újra győzzön.

Azt látjuk tehát, hogy miután Isten kiragadja az Ő egyházát a világból, Jézus feltöri az első pecsétet, és megjelenik a színen az Antikrisztus, mégpedig fehér lovon. Ő a hamis Krisztus, a hamis megváltó. Ő pedig elkezdi uralkodni a földön, saját hatalmát terjeszti ki a világra. Az Antikrisztus az ő hatalmát a Sátántól kapja majd. Erről olvashatunk a Jelenések 13-ban. És ez az ígerész bizonyítékul szolgál arra is, hogy jelenleg a világ a Sátán hatalmában van, ezért tudja átadni ezt a hatalmat az Antikrisztusnak. Miután tehát Isten kiragadja az Ő egyházát a világból, azonnal megjelenik a színen az Antikrisztus. Pál szerint a 2 Thessalonika 2: 7-ben az Antikrisztus addig nem jelenhet meg nyíltan, amíg az egyház el nem tűnik az ő útjából.

Pál tehát ezt írja: *A törvénytírást titokban már folyik, csak hogy annak, aki azt most még visszatartja, el kell tűnni az útból.*

8: És akkor jelenik meg nyíltan a törvénytíró – és az Antikrisztus.

Addig nem jelenhet meg nyíltan, amíg az, aki őt visszatartja el nem tűnik az útból. És az, aki őt visszatartja, nem más, mint a Szent Lélek az egyházban. Jézus azt mondja az ő követőiről, hogy ti vagytok a föld sója. A só, pedig tartósítószerként funkcionált. Jézus tehát azt mondja ezzel, hogy az ő egyháza tartósítószerként működik ebben a világban. Jézus idejében úgy tartósították a húst, hogy megsózták és így a felszínén található baktériumokat megölték, hiszen akkortájt nem volt hűtő. A húst tehát sóval tartósították. Vagyis amikor Jézus azt mondja tanítványainak, ti vagytok a föld sója, ők

értették ezt a hasonlatot. Ők megértették, hogy Jézus követői, sóként tartósítják a világot, megakadályozzák abban, hogy rothadásnak induljon.

A Máté 5: 13-ban Jézus hozzáteszi: Ha pedig a só megízetlenül, mivel lehetne ízét visszaadni? Semmire sem való már, csak arra, hogy kidobják, és eltapossák az emberek.

És nagyon érdekes, hogyha megnézzük azokat az országokat, amelyek a kommunista iga alatt sínylődtek, a korábbiakban mindegyik országban az egyház íztele névé vált, meghalt. Az egyház tehát napjainkban is a világban az egyedüli visszatartó erő, tartósítószer. Az egyház nélkül a mi országunk, az Egyesült Államok is elveszne. A világ persze gyűlöl bennünket, mert visszatartjuk őket mindazoktól a gonoszságoktól, amelyeket oly szívesen megtennének. Az egyház tehát valóban egy visszatartó erőként működik ebben a világban.

Például, ha valaki a munkahelyeden azt mondja neked: Ó, bocsáss meg, nem tudtam, hogy itt vagy. Akkor örvendezz, mert te is visszatartó erőként működsz a munkahelyeden.

Vagy, amikor kicsúfolnak, és azt mondják: Ó, hát mi most ezt meg ezt nem tehetjük meg, hiszen nézd csak, ki van itt, a szent Laci, akkor örvendezz, mert Isten akarata az, hogy te egy visszatartó erőként, egy tisztító erőként működj a világban.

Tehát igenis akadályozzuk meg őket abban, hogy a piszkos vicceiket elmeséljék, vagy, hogy gonosz cselekedeteikkel büszkélkedjenek. Igenis legyünk visszatartó erők ebben a világban. Ha ugyanis megszűnünk visszatartó erőként, tartósítószerként működni, megszűnünk létezni. Hiszen, amikor a só elveszíti ízét, haszontalanná válik. Jézus tehát ezzel azt mondja, a mi szerepünk itt a világban, hogy sóként működjünk. Abban a pillanatban azonban, amikor Isten kiragadja az Ő egyházát a világból, eltűnik a visszatartó erő és pillanatokon belül megjelenik a színen az Antikrisztus.

2 Thessalonika 2: 7: csakhogy annak, aki azt most még visszatartja, el kell tűnni az útból.

8: És akkor jelenik meg nyíltan a törvénytípró

Tehát az események következő sorrendjére lehetünk figyelmesek. Az egyház ott van a mennyben, majd Jézus feltöri az első pecsétet, és megjelenik az Antikrisztus az egész világot uralma alá kényszerítve. Uralkodásának első három és fél évében a Messiást üdvözlük benne. És a világ egy emberként mondja majd, látod, mi megmondtuk. A probléma ezekkel az undorító keresztényekkel volt. Ők azok, akik megakadályozták előrejutásunkat.

És ugye, gondoljunk csak bele, amikor Isten kiragadja a hívőket ebből a világból, a hívők anyagi javai hátra maradnak majd, és az emberek megosztóznak rajtuk. Mindenkinek nagyon jó dolga lesz tehát, ahogy az eltűnt keresztények javaiból ezt-azt a magáévá tesz. Az Antikrisztus pedig előáll majd új gazdasági programokkal és béketeranggal, és az emberek majd azt mondják, na végre, az egyház volt a felelős minden múltbeli háborúért. De most, hogy végre eltűntek az utunkból, béke uralkodhat a földön. Az Antikrisztus tehát lenyűgözi majd az embereket, mert békét és prosperitást szerez. Az emberek pedig csak ámulnak és bámulnak, és azt mondják: Ő a világ megmentője. Messiásként, megváltóként üdvözlük tehát. Három és fél év elteltével azonban megváltoznak a dolgok.

Jelenések 6: 3: Amikor feltöri a második pecsétet, hallottam, hogy a második élőlény szól: „Jöjj!”

4: És kijött egy másik ló, egy tűzvörös, és a rajta ülőnek megadatott, hogy elvegye a békességet a földről, sőt hogy öldössék egymást az emberek; és nagy kard adatott neki.

5: Amikor feltöri a harmadik pecsétet, hallottam, hogy a harmadik élőlény szól: „Jöjj!” És láttam: íme, egy fekete ló, a rajta ülőnek mérleg volt a kezében.

6: És hallottam, hogy egy hang szól a négy élőlény között a közepén: „Egy mérce búza egy dénár, és három mérce árpa egy dénár, de az olajat és a bort ne bántsd”.

A harmadik pecsét feltörése után tehát éhínség sújtja a földet a háborút követően, amely a második pecsét feltörése után robban ki.

Gondolom, hogy a jövőben egy atomcsapás keretében... ..népe azonban az egyház a bekövetkező nukleáris holokauszt az egyik melléktermékeként a termények, így egy óriási mértékű éhínség sújtja majd az egész világot. A 6-os verssel kapcsolatban... egy dénár, akkortájt a napszámosok napi bére volt. Egy dénár tehát egy jelentős összeg... Úgyhogy, ha valaki szeretne a földkerekség leggazdagabb emberévé... a nagy nyomorúság idején, érdemes jó sok búzát felvásárolnia. Így, amikor beköszönt az éhínség, óriási összegekéért..., sőt, akár a világ leggazdagabb embereként..., nem tudom, hogy ez...

7: Amikor feltörte a negyedik pecsétet, hallottam a negyedik élőlény hangját, amint így szól: „Jöjj!”

8: És láttam: íme, egy fakó ló, a rajta ülőnek neve Halál, és a Pokol követte őt; és hatalom adatott nekik a föld negyedrészen, hogy öljenek karddal, éhínséggel és döghalállal, és a föld vadállatai által.

Ezeknek a csapásoknak a nyomán a föld népességének egynegyede elpusztul. Tételezzük fel, hogy amikor Isten az Ő egyházát kiragadja ebből a világból, körülbelül négy milliárd ember marad még a földön. Ennek fényében tehát a második, harmadik, illetve negyedik csapás eredményeként a népesség egynegyede, vagyis mintegy egy milliárd ember hal meg. Ez bizony nagyon nehéz.

9: És amikor feltörte az ötödik pecsétet, láttam az oltár alatt azoknak a lelkét, akiket az Isten igéjéért öltek meg, és azért a bizonyágtételért, amelyet megtartottak.

10: És hatalmas hangon kiáltották: „Urunk, aki szent és igaz vagy, meddig nem ítélsz, és meddig nem állsz bosszút a mi vérünkért azokon, akik a földön laknak?”

11: Akkor fehér ruha adatott mindegyiküknek, és megmondatták nekik, hogy nyugodjanak még egy kis ideig, amíg teljes nem lesz azoknak a szolgatársaiknak és testvéreiknek a száma, akiket ugyanúgy megölnék, mint őket.

Ebben az ígérésben, tehát találunk egy embercsoportot, ez esetben azonban nem az egyházzal van szó. Hanem azokról, akik az Antikrisztus uralkodása idején haltak mártírhalált hitükért. A Jelenések 13: 7-ben azt olvassuk az Antikrisztusról, hogy megadatott neki, hogy hadat indítson a szentek ellen, és legyőzze őket. A szentek azonban, akikre ez az ígérés utal, ebben az esetben nem jelenthetik az egyházat. A Máté 16: 18-ban Jézus ugyanis azt mondja, hogy a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni.

Én azonban úgy gondolom, hogy, amikor Isten kiragadja a hívőket ebből a világból egy olyanfajta ébredésre kerül sor a földön, amelyre korábban még nem volt példa. Gondolj csak azokra a barátaidra, akiknek bizonyágot tettél, amikor beszéltél nekik az elragadtatásról, kinevettek, örültek tartottak. De, amikor ez valóban megtörténik, kijózanodnak és rádöbbenek arra, hogy milyen ostobán viselkedtek. És, amikor az Antikrisztus kiterjeszti uralmát az egész földre, remélhetőleg lesz annyi eszük, hogy ők nem hódolnak be az Antikrisztusnak. Ez azonban a halálukat eredményezi majd, mert az Antikrisztus elég hatalommal bír ahhoz, hogy eltörölje a föld színéről azokat, akik ellenállnak. Azokat, akik nem hajlandók venni a fenevad jelét, és nem hajlandók az ő bálványképét imádni. De, ha meghalnak is hitükért ezek az emberek, üdvösségre jutnak. Hiszen itt találjuk őket a Jelenések 6-ban, Isten oltára alatt. És ők azok, akik így kiáltanak: Istenem meddig kell még várnunk? Mikor jöhetünk elő? És Isten erre fehér ruhát ad mindegyiküknek és arra kéri őket, hogy legyenek még egy kis ideig türelemmel. Amíg teljes nem lesz azoknak a szolgatársaiknak és testvéreiknek a száma, akiket ugyanúgy megölnék, mint őket. Amíg tehát le nem zárul a nagy nyomorúság időszaka. És mindezt követően ők is előjöhhetnek, és ott látjuk őket a mennyben Isten trónja körül a 7. fejezet második felében.

Jelenések 6: 12: És láttam, amikor feltörte a hatodik pecsétet: nagy földrengés támadt, és a nap elsötétült, mint egy fekete szőrcsuha, a telihold olyan lett, mint a vér,

13: és az ég csillagai lehullottak a földre, ahogyan a fügefa hullatja éretlen gyümölcsét, amikor nagy szél rázza;

14: az ég is eltűnt, mint egy felgöngyölődő papírtekerecs, minden hegy és sziget elmozdult a helyéről.

Ezen a ponton párhuzamot vonhatunk az itt látható események között, illetve azon történések között..., ...a harag hatodik poharán... Elképzelhető, hogy ezeket... Mit is olvashatunk itt? Földrengésekről..., arról, hogy a szigetek elmozdulnak, soha nem látott mértékű a felfordulás. Ahogy a földön ismét egy poláris tengely..., amely előidézheti azokat a csapásokat..., a meteoriteső kivételével, amely állítólag kiválthatja a poláris tengely...

Bizonyos elméletek szerint földünk poláris tengelyeltolódását a múltban is meteor okozta, amely becsapódott a földre. Mivel pedig ez a meteorit olyan óriási erővel csapódott be, kizökentette a földet eredeti helyzetéből. A föld tengelye tehát eltolódott, a föld megdőlt, a dőlésszöge pillanatnyi..., ennek pedig az lett az eredménye, hogy a szubtrópus... hirtelen sarkvidéki állapotok... Így találhattak Szibériában mamutokat jégbe fagyva, amelyeknek a belében olyan növénymaradékokra bukkantak, amelyek a szubtrópusi területekre jellemzők. Ezeket a mamutokat tehát jégbe fagyva találták..., még ehető volt. Az expedíció tagjai megsütötték néhány mamutnak a húsát és megették. ..., tehát, hogy ezek a mamutok egy szempillantás alatt fagytak meg. Ez pedig valóban annak lehet az eredménye, hogy egy meteor becsapódott a földre, mégpedig olyan hatalmas erővel, hogy a föld tengelye megdőlt, kialakult ez a 23 fokos, ennek eredményeként pedig bizonyos területeken egy szempillantás alatt megváltoztak az éghajlatok. Egyes elméletek szerint a Noé idejében sűjtő özönvíz is lehetett egy effajta behatás eredménye. Érdekes, hogy Arizonában van egy hatalmas kráter, és a kutatók szerint az a meteor is okozhatta a föld poláris tengelyeltolódását, amely Arizonában csapódott be, feltéve, hogy a megfelelő szögben csapódott be, és a megfelelő erővel.

De visszatérve az ígérezet, itt is egy meteoritesőt találunk, hiszen azt írja a 13-as vers: és az ég csillagai lehullottak a földre, ahogyan a fügefa hullatja éretlen gyümölcsét

Ezenkívül óriási földrengésről is beszámol az íge, és arról, hogy hegyek és szigetek mozdultak el, és tűntek el. Egy óriási katasztrófának...

15: A föld királyai, a fejedelmek és a vezérek, a gazdagok és a hatalmasok, a szolgák és a szabadok mind elrejtöztek a barlangokban és a hegyek szikláiban,

16: és így szóltak a hegyekhez és a sziklákhöz: „Essetek ránk, és rejtsetek el minket a királyi trónuson ülő arca előtt, és a Bárány haragja előtt,

17: mert eljött az ő haragjuk nagy napja, és ki állhat meg?”

Figyeljünk oda a megfogalmazásra. Eljött a bárány haragjának napja. De milyen vigasztaló is, az, amit Pál mond az 1 Thessalonika 5: 9-ben: Mert az Isten nem haragra rendelt minket,

A Róma 5: 9-ben pedig azt olvashatjuk, hogy Isten megment bennünket a haragtól.

A Jelenések 6: 17-ben így kiáltanak tehát: eljött a bárány haragjának nagy napja.

Mivel azonban bennünket, hívőket Isten nem a haragra rendelt, mi akkor már minden valószínűség szerint nem leszünk a földön. A világ azonban... óriási életet tapasztal meg, ahogy elérkezik az Úr haragja. Félelmetes jelenetek tárulnak elénk, amelyekről úgy gondolom..., hogy... században megvalósul. Úgy gondolom, hogy ezen a ponton már nem... Legalábbis ne keressetek itt a földön. Csak a ...

Jézus a Lukács 21-ben ugyanezekről a földrengésekről, meteoritesőről, mindazokról a katasztrófákról, eseményekről számol be, amelyeknek be kell következniük.

Jézus a Lukács 21: 36-ban ezt mondja: Legyetek tehát éberek és szüntelen könyörögjétek, hogy kimenekülhessetek mindazokból, amik történni fognak, és hogy megállhassatok az Emberfia előtt.”

Amikor tehát mindezekre sor kerül, én úgy gondolom, [hogy ...](#) ott leszek én is azokkal, akikkel az 5. fejezetében találkozunk a Jelenések könyvének. Akik új [éneket...](#)